

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 1.40
Pol leta 2.20
Četvrt leta 1.10

Pri omenjenih in tako tudi pri „poslanicih“ se plačuje za navadno tiskopisno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „
Za večje črke po prostoru

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „treh kron“, na starem trgu in v mnski ulici ter v Trstu, via Casserna, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gorici na Travniku 16, I., naročnina pa opravištvu „Soče“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri opravištvu.

Zopet o predelski železnici.

Kdo bi si mislil, da nam bo znova oživele upanje, še kedaj videti, kako bo puhal po soški dolini hlapon! Znova vsaj se je začelo o tem načrtu govoriti, in kdo bi si mislil, — na Nemškem! Nedavno prinesla je monakovska „Allgemeine Zeitung“ (v št. 155. in 156.) članek o progi čez Ture in Predel; in tudi goriški mestni očetje so se znova ogreli za to misel. Po predlogu grofa Coroninija se je v mestnem zboru sklenilo, potegniti se za predelsko progno pri vladi in v državnem zboru.

Posod temu pa gotovo ni samo omenjeni članek v monakovski „Allgemeine“, ampak največ albertski prapor, kateri kaže, da se je tandem aliquando tudi v Avstriji začelo s železno voljo odstranjevati zapreke kupčiji. Precej se je uže udomačila misel, naj bi se predrl Turi (Tauren) ter se zvezala dravska dolina s salcaško. Mnogo se je o tem študiralo in stroški so zaračunjeni na blizu 20 milijonov. Zgoraj omenjeni list navaja tudi nagibe za izvršitev tega podjetja, vendar pristavlja, da bi vse to delo bilo jalovo in dobiček le pičel, ko se ne bi ob enem odprla tudi proga čez Predel v Trst. Zato bo pač najbolj dolžnost Avstrije, da se pobriga za svojo edino veliko luko in jej odpre novih cest v notranje dežele in to tem bolj, ker leži Trst veliko bolj na severju, nego n. pr. Genova.

Avstrija je v novjšem času uže začela v tem smislu delovati. Dela se nov dovoz k Trstu od jugovzhoda: od istrske železnice stavi se namreč od Hrpej nova državna proga ob mujskem zalivu do Trsta. Ta proga res prihrani nabrežinski ovinek in skrajša za nekaj kilometrov dohod k južni železnici.

Ali to je le malenkost, ker uboga Istra ne more ničesar skoraj izvažati; treba je uže pogumnejšega in daljšega podjetja. Saj danes pač najbolj znamo, kako važno je morje, in da je središče vsega prometa še vedno ravno sredozemsko morje. Ono je še le zdaj, ko se je prekopal sueški kanal, postalo posebno važen predmet političnega življenja in svetovne kupčije. Saj smo videli, koliko sta storili Švica in mogočna Nemčija, da bi skrajšali daljavo, ki ju loči od tega morja. Da, ko se je uže gora sv. Gotarda prevrtala, treba je zdaj, tako piše omenjeni list, to ne menj važno delo dokončati. Pomisliti pa je, da je lega Trsta po geografski daljavi za Nemčijo in zahodno Avstrijsko veliko središče, nego katere druge luke. Treba je samo, odstraniti vse ovire, katere pomnožujejo to daljavo in branijo kolikor toliko dohod k Trstu: to je, treba je, zvezati Trst s Turami čez Predel. Prazno je upanje,

da bi arlberska železnica tudi Trstu kaj koristila; kajti vse Predarelsko ima bliže v Genovo nego v Trst in sicer za 80-190 kilometrov. Še slabše se je obnesla za Trst proga čez Pontebo, kajti ta gorska železnica po tuji deželi napeljana ima samo ta učinek, da je pot od Dunaja v Benetke in Genovo skrajšala in da je Benetke nasproti Trstu povzdignila. Vse druge težnje, naj se drugodi zveže Trst z notranjimi deželami, n. pr. čez Loko, kažejo le malo obzorje v tem tako važnem vprašanju. Zatorej je Trstu edino rešilno upanje — železnica čez Predel in Ture.

Vprašanje ostaja, je li ta proga tudi v tehničnem in finančnem obziru priporočila vredna?

Gledé tega, pravi monakovski list, da bi se morje z Nemčijo lahko po drugih progah sklenilo, izpuštvši strani Predel, ali pri vsem tem se mora dati predelski železnici prednost, ker se tu strinjajo interesi južne Nemčije in posebno pa Bavarskega. Tehnično stran tega dela omenjeni list natančno razklada in ugovore rešuje.

Tudi južna železnica bi se morala sprijazniti s to idejo, katero terjajo kupčijske in politične svetovne koristi, ter se zdaj, ko je uže takó Rudolfova železnica prešla v državno vodstvo, nema bati nove konkurence.

Ali predelska proga bi ne smela biti ločena od one čez Ture, ako hočemo, da bo to podjetje pametno in koristno. Avstrija in Italija morati ravno pot k Trstu imeti, neodvisno od Italije. Polovičarsko delo bi ne bilo vredno toliko žrtv, katerih bi ta proga terjala. Delati samo na pol, bi bilo le prevara in bi ljudi ne ostalo, še le v daljni prihodnosti težko predelsko železnico začeti. Če bi dandanašnji Tursko progno delali, brez da bi bili postavno zagotovljeni, da se bode predelska linija kot drugi del brže prvi priklenila, bi s tem zadujo za cel rod — odložili. Kako važen pa je dandanes tak obrok za kupčijski razvitok kakega kraja?

Za to misel bi se dala posebno mogočna Nemčija, ktera nima čez gore sv. Gotarda in do Genovsko morske kupčije svoje poti in cilja, tudi kot finančijelna zaveznica pridobiti. Cesta od Beljaka do Trsta bi namreč potem nasproti 160 kilometrov dolgi liniji Trbiž — Pontebo — Videm za 30 kilometrov bila krajša.

Še laže bi se dal zastopati in naglašati drugi del te svetovne linije, Turska proga namreč, kakor omenjeni list dokazuje.

In takó bi, prevrtavši visoke Turc in Predel, ne imeli več Alp kot oviro svetovnemu prometu.

Dopisi.

Iz Gorice, 28. avgusta. (Slavnost delalskega podpornega društva tržaškega.) Z veliko slovesnostjo je praznovalo v Trstu 24. avgusta delalsko podporno društvo tržaško rojstni dan svojega pokrovitelja, cesarjeviča Rudolfa, in obletnico, da se je pred dvema letoma društvena zastava blagoslovila. Ob 9. uri zjutraj začno se zbirati društveniki pred društvenim stanoviščem v Aquedottu, od koder je vihrala lepa narodna zastava. Ob desetih bila je vsa ulica uže polna udov in drugega občinstva. Zastavnik prinesel dragoceno društveno zastavo, ljudstvo se zgrno v red, veteranska godba zastvira in narod se začno pomikati proti novi cerkvi sv. Antona, katero so bile uže prej zasele množice ljudstva. Zbralo se je nad 6000 duš. Pri maši je pel pevski zbor delavskega podpornega društva s preciznostjo slovensko mašo: „Slava stvarniku“. Po daritvi sveto mašo stopil odbor in razno deputacije pred oltar okoli zastave in godba zagode cesarsko pesem. Nato se začne društvo zopet zgrinjati v vrsto; mej nje vstopijo tudi odbornice ženskega oddelka, katerim so viseli čez rame veliki narodni trakovi. Vračajoče se društvo spremljale so neštivilce množice. Ko odnesó zastavo v društveni lokal, zasvira godba znova cesarsko pesem; italijansk pobalim porabi to priliko, da pokaže svoje veliko avstrijsko rodoljubje: vzdigne namreč roko in pokaže — figo. Ali prej ko bi sešel do pet, zagradi ga uže policija. Da bi bila tedaj nastala velika zmešujava, kakor trdi goriški „Corriere“, je bosa; res je samo, da je mnogo radovednežev in dolgoprstnikov podilo se na ono stran. Druge neprijetnosti ni bilo, posebno pa se ni nikakor motil mir od slovenske strani, in ni se izzivala druga narodnost, kakor bi bili radi videli nekateri laški listi. — Na večer je bila odrejena veselica na vrtu „zelenega hriba“. Zbrala se je zopet ogromna množica občinstva. Veteranska godba tržaška, ki je uže zjutraj pri cerkveni slovesnosti pokazala svojo izurjenost in spretnost, tudi zdaj ni zaostajala. Društveni pevski zbor pod vođstvom g. Stelčeta pa je pel tako izvrstno, da je moral več pesmi ponavljati. Ne menj prisrčni in vzpodbudni bili so govori in deklaracije: gospice, z narodnimi trakovi okižane, deklarovalale so z veliko srečo in živahnostjo nekaj pesmi. Po veselici zasrbelo je mladino v peté in rajalo se je skoraj do belega dne. Res ponosno sme biti delavsko podporno društvo na to slavnost, katera je gotovo nekaterim omahljivcem pokazala, da še ni obupati slovenskem elementu na jadranskih bregovih.

LISTEK.

TRENTARSKE PRIPOVEDKE

Rudniki in rudarji:

Veleučeni g. prof. Rutar nam pripoveduje v svoji lepi knjigi „Zgodovina Tolminskega“ str. 162, kako so bili začeli v 16. stoletju v Trenti kopati železno rudo, kako so to nadaljevali in slednjič opustili. Lastnike rudnikov ali podvzetnike imenuje Ivana Gibellino in Gregorja Kumarja, bar. de Grotta, Zemljerje, Attemse in Silbernagla. Morebiti bode koga zanimalo slišati kaj več o tem.

Izmej gorenjih lastnikov rudnikovih pozna sedanje ljudstvo le 3, namreč Krofovca (de Grotta) Atmusa (Attemse), in Silbornagla. Naj prvo so imeli baje fužine na Ledinci, nasproti Kršovec blizu boljškega kala. Neko delalnice so imeli tudi na Logu (trentarskem) pri Tovzinu h. št. 23; a oni svet je pozneje Zadnjice raztrgala in odnesla. Na poti od Loga proti Zadnjici napravljali so tánjše palice, vlekli „čukežen“; še dandanes se imenuje oni kraj „Cajnarica“. Glavno reč pa so imeli — ko so bili opustili fužine na Ledinci — 1/2 ure od sedanjega Loga (kjer je 14 hiš blizu skupaj) proti severni strani, v ozki dolini mej

Verebico in Kuklo, prav blizu „Soče“. Onde so izdelovali železne palice. Ostanki zidovja so še videti na onem mestu. Blizu fužin — pod Kuklo — imeli so svoj „grad“; v pritičji je bila kovačija, zgoraj pa prostori za lastnike ali njihove oskrbnike. Grad je stal prav tamo, kjer je sedaj duhovnišče. Zidan je bil blizu jednako, kakor to — z jednim nadstropjem; a bil je obširniši in prostorniši, raztegnen na ozhodno in malo na južno stran: za koliko, kaže še dandanes kamenita ograja okoli „farovža“. Naposled so imeli še neko napravo — daleč od Počinega izvira pri Volku (pr. Uké) — kjer se pot deli proti Kranjski strani in „za poden“. Tú so neki rudo „restali“. Zidovje je onde po nekoliko še vidno.

Rudarji so bili tuji: ubegli vojaki ali vjetniki. Tú jim je bilo oni čas kaj lahko skrivati se: svet je temu zelo pripraven. Tudi v novejših časih so se tu prikrivali vojaški in sodnijski pravici. Še sedaj kažejo jama v skalovji nad cerkvijo kjer je navadno bival I. K., rojen l. 1800. L. 1859 je bilo tu več begunov; bili so menda Hrvatje. Nekateri so se tú preoblekli, da bi jih ne izdala vojaška obleka. Obleko in orožje poskrili so v soteski Mlnarice, ki je ondi bajé kakih 70 sežujev globoka. Pozneje je to orožje popadalo v ožino; A. T. je bil čez dolgo časa še dobil puško; cev je bila še dobra; sedaj jo ima I. K. — A vselej se tem begunom ni izteklo jednako po volji. Nekedaj

so prišli utrujeni in gladni do h. št. 41. Prositi so hoteli tú prenočišča ali vsaj okrepčila: kar se jim vsuje iz hiše tropa žandarjev naproti. Tako so se vjeli v past; a bili so baje pozneje pomiloščeni (?)

Tedaj kraj je pripraven skrališčem; toliko bolj je bil pripraven v nekekdajh casih, ko pravica ni imela tako bistrih očí, ali ne toliko pripomočkov v dosego svojih namenov, kakor dandanes. To je bil vzrok, da so tuji zahajali v to divjo dolino in se v njej nastanili. O teh tujih naselnikih pričajo nam tudi trentarske priimki; n. pr. rodovina Tožbarjev je od nekodi iz Krasa, Kvrh iz Kamne Gorice, Vrtelj iz Tirolskega, Breginjec iz Breginja, Pretnar iz Kranjskega, itd. Pripoveduje se tudi, za kaj so bili posamezni sem pribežali...

Rudokope so imeli daleč v gorah, po 2-3 ure od fužin. Jame so imeli „pri stolmi“ *) na Jamčah, na Vetiki caini („pri rudi“), na „Konji“ pod Vršacem (Zapotoškem), na Pinji, Pelcu itd. Kopali so vodovodne rove (stollen) pa tudi jaske (šakte) t. j. navpične jame. Na veliki dnini je bila baje taka jama v hribu, da bi se bil lahko „parizar“ v njej obračal. Ko so tu delo opustili, pustili so baje tudi vse orodje v tej

*) stollen. Trentar meša mnogo nemških besedij svoj; n. pr. kait, gvatig, ibriden, felih itd. Vzrok so morda ravno ti rudokopi, in ker hodi Trentar veliko po nemških deželah.

Milo nam je bilo pri srcu, ko smo videli, kako lepo se je vse razvijalo, ter smo se spomnili svoje Gorice. Pod isto vladno smo mi in tržaški Slovenci, ali — kar se sme v Trstu, ne sme se v Gorici! Čudna logika!

Iz Brd, 1. sept. Pretečeno nedeljo je bila v našem Šlovrencu pri Neblem nova maša, katero je pel č. g. Nikolaj Kocijančič, sin spoštovanega posestnika in ključarja tukajšnje farne cerkve. Naši stari ne pomnijo, kdaj bi bila prej kaka nova maša tukaj; zato je vse ljudstvo težko pričakovalo dneva, ko bi g. „Miklavž iz dvora“ kakor mašnik prvič stopil k altarju opravljati daritev presveto. Splošna radost je nastala med brisim občinstvom, ko so minoli teden zvonovi in topiči oznanovali bližajoči se praznik. Prišel je dan, katerega je Bog ustvaril, da se radujemo v njem, dan 31. avgusta, jasen in krasen dan, ki je privabil ljudi raznih stanov iz bližnih in daljnih krajev v lepo okinčani Šlovrenec. Pred hišo novega mašnika in pred cerkvijo sta bila dva lepa slavoloka s primernimi napisy in zastavami. Ob 10. uri pride „iz dvora“ lep spreved svetnih in duhovnih svatov, ki peljejo novega ženina v cerkev med nabivanjem zvonov in grmenjem topov.

Množica ljudstva, dasi radovedna, vedla se je prav dostojno, hvalevredno. Ko stopi v cerkev spreved, zapoje pevci novemu mašniku pozdrav; potem se začne sv. opravilo, kakor je navadno pri takih slovesnostih. Pomealjivi govor je imel preč. g. D. r. Sedej prof. v bogosl. semenišču. Petje, ki je glavna lepota, bilo je popolnoma cerkveno pred altarjem in na koru. Försterjeva krasna maša in honor s. Jacobi je vsem dopadala. Pevci so bili došli iz Kojakega s pevovodjo g. Cirilom; njih zbor sta pomnožila dva znana pevca: č. g. P. Konstantin iz Gorice in Čargo, kaplan iz Tomina; orglal pa je g. Stakul bogoslovec. Po dokončani božji službi se je vrnil spreved v „dvor“. Tam je dal novomašnikov oče napraviti pristojno gostijo za vse povablence, blizu 40 oseb, katerih polovica je bila duhovskega stanu.

Med obedom so kratkočasili društvo zgor imenovani pevci z neštevilnimi slovenskimi pesnimi, ktere so tako lepo popevali, da so ne le Slovence, ampak tudi pričujoče Lahe očarali. Razen petja bilo je tudi mnogo dramatike in napitnic značaja resnega in šaljivega; napilo se je novomašniku, papežu, cesarju, nadškofu, dekanu, pridgarju, fajmoštru, duhovni materi in očetu, pravemu očetu in žlahti, pevcem, starosti duhovščine, slugi Lahov in Slovencev itd. Konec so naredili umetni ognji. Bog daj Brdom mnogo tacih slovesnosti!

S Tolmiskega. (Novo učiteljsko društvo). Dne 25. junija t. l. si je naše učitelstvo osnovalo „Tolmisko učiteljsko društvo.“ Dasi je bil osnovalni odbor zelo razkropljen, je vendar v kratkem času toliko storil, da je moglo društvo že v 25. dan avgusta imeti svoj prvi občni zbor v Koboridu.

Pričeli smo to zborovanje ob 9. uri zjutraj s slovesno sv. mašo, po kateri smo se odpravili na šolo. Bilo nas je vseh 29. Ko si izberemo dva zapisnikarja, omeni predsednik osnovalnemu odboru v svojem govoru ustave, katera je postavila podlago sedanjemu šolstvu ter skrbela posebno za zboljšanje duševnega in gmotnega stanja učiteljev. „Ali naša osoda“, tako nekako pravi predsednik, je še vedno nemila, naš položaj neznošen in naša naloga preobila. Zato ne smemo rok križema držati, — ampak delati moremo — delati vkupe, ne vsak za se: le tako se moremo vedno bolj izobraževati in gmotno svoje stanje zboljševati.

Zavedajmo se svojega poklica in pokažimo, da nismo učitelji le z imenom, ampak tudi v dejanji; in

jami. Jednako je na Jamčah večkrat voda prinašala na dan kako orodje. V teh jamah, kakor tudi v bližnji Grapi se še sedaj najdejo ostanki rude; se ve da je ta uže preperela (verwittert). Nekateri jamé se morejo še sedaj videti, druge so pa zasute, zlasti navpične. Zgodilo se je včasih, da je živina v jame popadala, za to so jih nalašč zasuli. Druge so se same zasule. Pravili so, da je jedna dolga 2 uri; najprej je to pretirano, ali pa je uprav ta zasuta (na Jamčah). Najdaljša, kar sem jih videl, je dolga 14 minut; ta ima tudi postranske rove, in jeden navzgoren rov. Visoka je, da greš lahko stoje po njej; le na enem kraju je malo zasuta, da je treba nekaj časa plaziti. Ta jama je v živo skalo vsekana, a prav lepo uglajena. Jednaki ste še 2 drugi, ki sem ju videl.

Rudarji so imeli svoje bajte „za podnom“, „pri knapovski bajti“, na „Konji“, na Tratici in „pri ercbajti v Lemeh (na poti v Kranjsko Goro). Na Tratici so imeli tudi kovačijo, da so orodje popravljali; še sedaj, se tam pozna prostor, kjer je stala koča. Jednako se dobi še žebelj, ostankov posode, čepinj itd. Rudarji so bili radi veseli. Ob nedeljah hodili so k maši v grofovsko kapelo; na to pa so rajali po 2 dni „pri Silu“ blizu Sočinega izvira. Rudarski oskrbnik ali „hutman“ je hodil iz gradu v hrib nadzoro-

pri tem varujmo si skrbno svoje pravice! Če pa delamo za javno blaginjo, zaslužujemo pač tudi boljšega materialnega stanja; žal, da zavoljo tega mnogo trpi naša avtoriteta in šolstvo. Da te namene dosežemo, ustanovili smo si to društvo. Pomagajmo si sami, ako hočemo, da nam drugi pomorejo.

Trdno dajmo se skleniti!
Sloga pravo moč rodi;
Vse lahko nam bo storiti
Ako združimo moči! —
Brate vodi vez edina
Nas do cilja enega!

Za tem se prebere pravila in izvoli se stalen odbor 7 članov in sicer: gg. Krajnik, Bratina in J. J. kar enoglasno, Urbančič, Grželj, Fajgelj Anton in Volarič pa z veliko večino. Ti odborniki izvolé si iz sebe za predsednika g. Krajnika, za predsednikovega namestnika Grželja, za tajnika Fajgelja, za denarničarja pa Bratino. Prihoduji občni zbor z besedo določen je za velikonočni ponedeljek v Tolminu. — G. učitelj Dominko predlaga, naj si učitelji ustanove glavnico; ali kdor za najsilnejše potrebe ne dobi dosti denarja, ne sme misliti na tako ustanovo. Jednoglasno pa se odboru naroči, naj za prihodnje zasedanje deželnega zbora sestavi in vloži peticijo za primerno in dostojno zboljšanje gnotnih in pravnih učiteljskih razmer. — Po dokončanem zborovanji bila je večerna veselica pri Žganu, katera se je navzlic mnogim zaprekam obnesla nepričakovano dobro. Posebno dopadal se je dvogovor „Klobuček in cilindar“. Mnogoštevilno občinstvo se je razšlo še le po polu noči. — Častitek je dobilo društvo 6, mej temi od g. Spinciča, šolskega nadzornika v koperskem okraji; ta je bila sprejeta z burno pohvalo in društvo se mu je zahvalilo za njo telegrafski. Do zdaj šteje društvo že 34 udov; nekaterim iz njih pa se ni bilo zljubilo, priti k zborovanju.

Optimist.

Politični pregled.

Najnovejša in najvažnejša vest, katera daja časnikarjem dovolj gradiva, da polnijo predale svojih listov, je, da se imata naš in pruski cesar sniti z ruskim carom, ki dojde te dni v Varšavo.

9. t. m. bodo končane po vseh kronovinah volitve v deželne zbore. Na Zgornjem Avstrijskem bode zopet enkrat imel zbor konservativno lice, ker so si konservativci tudi v mestni skupini priborili en sedež, v velikem posestvu pa so bili 3. t. m. voljeni samo konservativci; liberalci, uže previdevši svoj propad, se volitve sploh niso udeležili. Tudi na Solnograškem je v kmečkih občinah ljudstvo volilo konservativno.

Po volitvah začnejo zbori svoje delovanje. Gališki bil je 2. t. m. odprt, v odprtem nagovoru se je deželni maršal hvaležno spominjal plemenitega daru presvitlega cesarja po povodnji poškodovanim občinam. V češkem zboru ne pride na vrsto predlog o premenitvi volilnega reda, ker bi narodna češka stranka s konservativnim plemstvom vred ne mogla z njim prodreti, ne imajoč potrebnih treh četrtin glasov v zboru, kakor terja k spremenitvi češki volilni red. Ali med češkimi narodnimi poslanci t. j. med mlado- in staročehi izanetil je razpor uže zunaj zbora po noviaah in taborih, pa prenesel ga bode tudi v deželni zbor izdelani postavni

vat delalce. Ko so ga videli, da gre mimo hiše, udarili so hitro po bližnjici na svoje mesto in zapalili smodnik, da se je kar kadilo. Ko je prišel oskrbnik po ovinkih do njih, našel je uže vse pri delu.

A včasih je prišlo drugačno rajanje! Nekega dne gredo 3 delalci „izza podaa“ proti Srednjici. Imeli so seboj vodnika od h. št. 5. Kar se plaz vdere in vse tri zasuje; le vodnik je všel. Ta pride do „Sila“, a o strašnej dogodbi ne pove ničesar. Še le pozno v noči razodene nesrečo hišnim ljudem, a nijednemu ne pride misel, da bi šel iskati nesrečnikov. Izmej onih treh se jeden sam nekako reši izpod snega, ter leze navzdol proti bajti — za „Podnom“. A tu ga premagajo smrtne težave; obezi svoj plašč na „brino“ (semreko) vleže se in zaspi za vedno. Tu so ga potlej našli. Ostala dva pa so pozneje izkopali izpod plazu.

A kako, da so ta rudnik opustili? Nekteri meajo, da je bilo železo slabo („brust“ bruchstück?); a drugi trde, da je bilo radokopno v Trenti dolg čas, da so tedaj navlašč rudu zakrivali in govorili, da je nič ni, ker so hrepneli priti iz trentarske jame. In res, posrečilo se jim je: odšli so pozneje v Idrijo. Od tod so se Trentarji neki naselili tudi v Zagrebu, Karlovcu, Zari in drugih mestih.

načrt poslanca Kvičale, po katerem bi otroci ene narodnosti ne smeli obiskovati šol druge narodnosti.

Hrvaški zbor bil je vsled kraljevega re-skripta 31. avgusta zaključen in razpuščen, ker mu je potekla triletna doba. Zadnje njegove seje bile so zelo viharne, njim enacih ne vidimo v nobenem parlamentu. Iz ust Starčevićancev niso letele le neparlamentarične besede, delala je že roka in pest. Starčević je divjal, kakor bi bil besen, napadal vladne, narodne poslanca, ključboval vsemu hišnemu redu, in v svoj razburjenosti in divjosti z roko zgrabil poslanca barona Zmajca. Tu predsednik ni vedel družega, ko poklicati orožnike, da so ga se silo iztirali iz zbornice. Ali ker hišni red ne določuje, kako postopati v takih slučajih, grajala je tudi zmer-na opozicija po svojem govorniku dr. Derencinu, da je predsednik Krešić samolastno brez zborničnega sklepa poslužil se orožniške sile, kar je dalo predsedniku povod, da se je že v tretje v prošlem zasedanji odpovedal predsedništvu; v zadnjih sejah predsedoval je njegov namestnik Horvat. Kdor Starčevićeve in aspiracije njegovih pristašev po „Veliki Hrvatski“ pozna, razumi to razdraženost proti Madjarom in poslužnosti dosedanje zbornične večine, ali takih surcvoisti vender nobeden trezen človek odobravati ne more, ker se z njimi diskredituje hrvaški zbor in narod, ki take poslanca voli. Omenjeni reskript tudi nalaga banu, da ukrepi potrebne priprave za nove volitve. Te se bodo vršile 16. 17. 18. in 19. t. m. Bog daj, da bi se po novih volitvah vrnil tudi mir v deželno hišo!

Kakor smo zadnjič poročali, obiskal je Romunski kralj Beligrad, kjer je bil slovesno sprejet in njemu na čast vršile so se velike svečanosti. Koj po njegovem odhodu odpotoval je kralj Milan s kraljico in kraljevičem na Dunaj, kamor je dospel 2. t. m. Tu bode gost našemu cesarju, udeležil se velikih vojaških vaj ob Moravi in na to odpotuje v toplice Gleichenberg.

V Belgiji je poslaniška zbornica z 80 proti 49 glasovom sprejela z malimi spremembami predloženi načrt nove šolske postave; nič niso tedaj pomagale demonstracije, s katerimi so liberalci hoteli strahovati poslance.

Na Nemškem so volitve v državni zbor predurmi. Razne stranke se za nje pripravljajo, in Bismarkova konservativna stranka je že izdala svoj oklic. Tudi katoliki ne bodo zaostali, ker prav zdaj so se zbrali k skupnemu letnemu zboru v mestu Amberg.

Poročila o Francoski-Kitajski vojski si nasprotujejo, kakor pridejo ali iz Francije ali z Angleškega. Ena trde, da so vsled prvega uspeha Francozov Kitajci popolnoma poparjeni in da si uže želé pogajati se s Francozi, druga pa pravijo, da so Kitajci uže redno vojsko napovedali, visoko plačilo obljubili za vsako francosko glavo, med tem pa ostro prepovedali naj manjšo krivico storiti drugim narodnostim. Kaj je na tem resničnega, pove nam bliža prihodnjost.

Domače in razne vesti.

Sv. oče papež Lev XIII. izdal je te dni novo okrožnico, v kateri obnavlja lani dane naredbe, naj se proti pretečim nevarnostim moli sv. roženkranc v vseh kuratnih in vseh Devici Mariji posvečenih cerkvah. Letos, ko se je raznim drugim nezgodam pridružila še druga strahovita šiba božja, katera zdaj neusmiljeno tepe Francosko in Laško, imajo se te pobožnosti znovi opravljati. Meji drugim piše sveti Oče: „Ker se bliža mesec oktober, v katerem verniki katoliškega sveta častijo posebno presveto kraljico sv. roženkranca, sklenili smo zapovedati vse, kar smo uže lani ukrenili. Ukazujemo zatorej in naročamo, da se od 1. oktobra do 2. novembra moli vsaj pet dekad sv. roženkranca z litanijami po vseh cerkvah kuratnih in vseh posvečenih presveto Devici Mariji, ali pa tudi po drugih, katere ima določiti škofijstvo. Če se ta pobožnost opravlja zjutraj, naj se molitve odmolijo med sveto mašo; če pa popoldne, naj se razpostavi sv. Rešnje telo. Želimo tudi, da bratovščine sv. roženkranca hodijo s procesijo, kjer koli to dovoljujejo civilne postave“. Na dalje sv. Oče potrjuje vse odpustke, katere je za to pobožnost lani odločil.

Slov. bralno in podporno društvo v Gorici je danes predložilo c. k. okrajnemu glavarstvu program velike slovesnosti, ki se bo vršila v nedeljo 5. oktobra. Ta dan se bode namreč praznoval imenovan Nj. Veličanstva, presvitlega cesarja in se bode ob enem blagoslovila društvena zastava.

Vabilo k veselici, katero priredi slovenska čitalnica na g. Lebanovem dvorišču v Prvačini dne 14. septembra 1884. Spored: 1. Slovenski stopaj (godba). 2. Pozdrav predsednikov. Govor. 3. Na Velebitu; J. S. Vilhar (moški zbor). 4. "Tri lipe"; deklamacija (S. Gregorčič). 5. Slovenska deklica; A. Leban (mešan zbor). 6. Jadransko morje (godba). 7. Srce je odkrila; veseloigra v 1 djanji. 8. Verno si pri meni stala; Volarič (sept.). 9. Hej Slovenci (godba). 10. Oj z Bogom ti planinski svet (moški zbor). 11. Garibaldi; gluma v 1 djanji. 12. Vesela družba; Volarič (mešan zbor). 13. Srečkanje v šalji obliki (štev. 10 kr.). Vstopnina k veselici 20 kr. K obilnej vdeležbi vljudno vabi Odbor.

V Šebreljah se je ustanovilo "kmetijsko bralno društvo", katero je bilo 16. t. m. pri slav. namestništvu poterjeno. V kratkem bode občni zbor.

Vpisovanje na o. k. pripravnički za srednje šole na Proseku se vrši 15. septembra. V prvi vrsti se bode oziralo na dečke, kateri so dovršili kako tri ali štiri razredno šolo. Novo došli se imajo izkazati s spričevalom in rojenim listom. Vsi novo vpisani imajo napraviti vzprejemni izpit. Zahteva se gladko čitanje slovenskega jezika, temeljni početki slov. slovnice in v računstvu soštevanje, odštevanje, množenje in deljenje s celimi števili. Voditeljstvo.

Vabilo k slavnosti 20 letnega obstanka čitalnice v Vipavi, katera se bode praznovala na malega Šmarne dan, 8. sept. t. l. Spored: 1. Sprejem ljubljanskega "Sokola" z vojaško godbo in zastavo, in sprejem družih društev. 2. Skupni obed ob 1. uri popoldne v čitalničnih prostorih, pri obedu svira vojaška godba, cena 1. gl. s pol litrom vina. 3. Ob pol 6. uri popoldne zabava in vojaška godba na čitalniščnem dvorišču. 4. Ob 7. uri zvečer v čitalnični dvorani: a) Slavnostni govor: G. Rohrmann. b) A. Nedved: "Prošnja," poje zbor. c) "Oblaček", dvospev, spremlja zbor. d) J. Zajec: "V boj," poje zbor. e) Igra: "Eno uro doktor." f) Šaljivi prizor. g) Ples z vojaško godbo. Vstopnina 30 kr., sedež 30 kr., vstop k plesu 70 K obilni udeležbi najljubneje vabi Odbor.

Kongregacija preč. oo. Frančiškanov, ktera je bila 28. avgusta v Ljubljani, je sklenila sledeče gospode premestiti. Iz Gorice pojde v Kamnik cela redova bogoslovna fakulteta in dotični lektorji, in sicer: P. Pacifik Fister, P. Albin Bregar in P. Konstantin. Na goriški Kostanjevici pa bode ustanovljena cela viša gimnazija za redovnike. Lektorji na tem učilišču bodo naslednji gg.: P. Evgen, gvardijan; P. Stanislav, vikar; P. Efreim Turk, dosedanji gvardijan v Brežicah; P. Miklavž Treven in novomašnik Oto Einspieler. — Iz ljubljanskega samostana se preseli v Pazin P. Vilbald; iz Kamnika P. Ernfried v Brežice; P. Celsus — tudi v Brežice in P. Herman v Karlovec.

Slovenske napise nekterih goriških prodajalnic so preteklo noč zopet neki laški pobalini oblatili. Debeli sled barve, s katero so slovenski napis pekarske kosarne pomazali, se je zjutraj vkljub velikemu dežju po noči, zapazoval od omenjene kosarne ven do gledališča. Ravno tako se sled pozna okoli Hebatove prodajalnice v mesniških ulicah in pri prodajalnici g. A. Saksida na starem trgu. Druga slovenska imena pa so popačili, npr. g. Mozetiču za kosarno in g. Gorkiču nasproti mestnemu vrtu.

Mi moramo prav obžalovati to surovo, prav malo politično obzore kažečo početje.

Mislite — li s tem slovenski živelj v Gorici tretji? Se pomagata mu! — Slovenske prodajalnice naj le obdržijo te zgodovinske spominke, da bomo vsaj vedli pri čem kupovati. Ker nam torej Lahi na noben način nočejo dati v tem obziru enakopravnosti, pozivljamo, da naj se kmalu g. A. Kocijančiča podjetje — slovenske zaloge namreč — uresniči. Le hujskajte — boste videli, kam da pridemo!

Pri tej priliki opazujemo, da v nobenem mestu ni tako slabega nadzorstva po noči, kakor v Gorici. Vedno ponočno tulenje, zaradi kterega se je v javnih listih že stokrat in stokrat pritoževalo, škandali, blatenje slov. napisov, kateri se zmerom ponavljajo, pričajo, da ponočni stražniki le — spijo!

Laško politično društvo "Unione" pod egido g. advokata Dr. Venutija se snuje v Gorici. Društvena pravila so od namestništva uže poterjena in osnovalni odbor je imel uže nekaj sej. Corriere, L'indipendente, L'Alabarda pozdravljajo z veliko simpatijo to laško društvo. Pa ne da bi bilo proti komu naperjeno?

Nov list "La freccia", t. j. pušica imenovan, bode začel jutre 6. t. m. v Gorici izhajati dvakrat v meseci. "Corriere" ga srčno pozdravlja, najbrže mu bo brat po duhu. Če bode gledel sredstev

res kakor piše Corriere — "zmerom pošten in se držal postav poštenega časnikarstva", bode morda dalje živel, kakor pa njegovi goriški predniki žalostnega spomina.

Da bode dobila "La freccia" v Gorici dovolj gnjilega in najprej v lastnem taboru, ni težko uganiti. Torej le na delo — brez obzira in razločka!

Slovesna tridnevnica k prazniku rojstva M. D. se bode v stolni cerkvi po tem-le sporedu praznovala: Petek ob 5¼ popoldne razstavi se Najsvetejši, zapoje Veni Creator, na to sledijo litanije in blagoslov.

Saboto — o taisti uri se izpostavi sv. R. T., ktero se moli pol ure, potem rozenkranc, litanije in blagoslov.

Nedeljo — zjutra maša sv. R. T., primerna pridiga v slov. jeziku. Popoldne po koru se zopet izpostavi sv. R. T., potlej bo govor v ital. jeziku, rozenkranc, litanije in blagoslov.

Ponedeljek — kakor v nedeljo. Po popoldanskih litanijah pa se slovesnost zaključí s Te Deum.

Naše opazke o goriški slovenski kmetijski šoli so si marsikomu pretirane in strastne zdele. Povdarjamo, da nam gre zmerom za resnico, za stvar in ne za osebe. Če smo-li res pretirano o tem obziru pisali, bodo č. čitatelji iz naslednjega dogodka razvideli. Prošlo nedeljo 31. p. m. so bili slušatelji učiteljskega kurza, ki se je letos vršil na Slapu, spremljevani po tamkajšnjem adjunkt, odličnem strokovnjaku v kmetijstvu g. Rohrmannu prišli v Gorico ogledat si našo kmetijsko šolo. Splošna šodba o nji se je slišala: "To je škandal! Boljše bi bilo, da bi si jo niti ogledat prišli, kajti razun krasnega poslopja, katero pa bolje na kako gospodarsko stavbišče spominja in razun živine ter neke amerikanske turšice je vse stransko zanemarjeno. Gnojnišče, drevsnica, vinograd sploh vse drugo je v slabšem stanu, kakor pri priprostem pa pridnem kmetu."

Izgubila se je od brega na Koru, ji pa do ribjega trga verižica (kolajna) s križem, iz koral napravljena. Kdor bi omenjeno dragocenost dobil, je naprosen, da bi jo nesel v prodajalnico g. Alojzije Seu v Rabatšči, kjer udobi za trud primerno nagrado.

"Slavia italiana" tako se bode nazivala knjiga, pisana v italijanskem jeziku. Spisal jo je advokat Podreka in pečala se bo pred vsem s Slovenci sv. Petrovskega okraja. Dasi ne vemo še, v koliki meri bo pisatelj objektivni, obeta knjiga po svojem perspektu, biti vsekako zanimiva. Tu se nam bo podajalo vesti o zgodovini teh naših bratov, o jeziku, o upravnih cerkvenih, sodnih ustavah, o šegah, kmetijstvu obrtu in o kupčiji — in še o marsičem drugem; "alcuni guai — alcuni rimedi", katerega oddelka ne pričakujemo brez nekakega strahu. Sicer pak, povemo o knjigi in njeni vrednosti več, kader izide. Kdor je pa uže zdaj tako radoveden, more si jo naročiti pri "Tipografia editrice Fulvio Giovanni — Cividale" za 2 liri 50 centezimov.

"Corriere" natančno pové svojim čitateljem, kaj je presvetli cesar v Aradu pokloneč se mu duhovščini rekel, kaj pa da je judom rekel — tega pa ne pové. Uže vemo zakaj!

Cesarska beseda. Iz Bruka se v 25. dan m. m. poroča izza časa cesarjevega bivanja pri tamošnjih vojnihi vajah: Včeraj popoldne obiskal je cesar neudno bolnico v novem taboru. Cesar obiskal je najprej za moštvo sanitetnega oddelka postavljene barake in potem prostore, kjer je blizu 60 bolnikov. Z vsakim vojakom je cesar prijazno govoril. Na odločenem prostoru v parku pa so bili šatorji za bolnike z nalezljivimi boleznimi. Štabni zdravnik je razlagal na željo cesarjevo o napravah ter je hotel mimo teh šatorov cesarja peljati, češ, tu so nalezljive bolezni. "Pustite me, da obiščem tudi te bolnike," odvrne cesar, "zakaj bi se jih bal." Nič niso zdali daluži ugovori zdravnikov. Cesar podal se je v šatore ter stopil brez strahu k postelji vsakega bolnika.

Iz Čateža ob Savi, štacija Brežice se nam poroča: Morebiti bode kteremu vaših sadnih trgovcev na korist zvedeti, da so pri nas češplje izvanredno dobro obrodile, ter da je sad tako lep, debel, da že Bog vedi kedaj ne tako. Več o ceni se izve pri podpisnem. Mart. Gričar.

Banka "Slavija" sklenila je v mesecih april, maj in junij t. l. 21225 novih zavarovanj za 19,950.619 gold. 22 kr. kapitala ter je zato prejela 526.871 gold. 71 kr. zavarovalnine in pristojbin. Za škode plačala je v teh treh mesecih 157.614 gold. 52 kr. Denarni promet osrednje blagajnice iznašal je 1,774.960 gold. 77 kr. V posojilnicah bilo je v tem času naloženih 269.332 gold. 13 kr., na zemljišča posojenih pa 555.934 gold. 27 kr. Gasilne brigade dobilo je sedem občin. — Od 1. januarja do 30. junija t. l. bilo je sklenjenih 31.098 novih zavarovanj za 31,651.547 g. ter se je uplačalo zavarovalnine in pristojbin 891.851 gold. 76 kr., izplačalo pa za škode 259.934 gold. 63

kr. — Samoupravna društva za zavarovanje pokojnin postajajo od dne do dne bolj priljubljena. Dokaz temu je, da štejejo do konca julija 1884. že 1082 členov, ki so skupno zavarovali 150.623 gold. 80 kr. pokojnin in zato obvezali se uplačati 622.443 gold. 14 kr. ulog. — Tudi zaslopuški pokojninski fond se izdatno in hitro množi, kajti koncem junija t. l. imel je že 43.333 gold. 58 kr. premoženja. — Končno naj omenimo še glede zavarovanja življenja nekaterih važnih sprememb, o katerih nam poroča glavno ravnateljstvo banke "Slavije". — Od sedaj — zanaprej bode se namreč vsem onim za slučaj smrti ali doživetja zavarovanim članom, katerih zavarovalne pogodbe so bile vsaj tri leta že v veljavi, koncem vsacega leta izdajale posebne listine, iz katerih bodejo razvidno vrednosti zavarovalnih pogodb, ko bi se ponehala plačevati zavarovalnina, ali pa, ko bi jeden ali drugi hotel svojo polico banki nazaj prodati. Dalje ostanejo police, ako se je nanje plačevalo vsaj pet let in ako zavarovani kapital ne presega 5000 gold., v popolnej veljavi tudi tedaj, ko bi se zavarovane sam umoril. Poslednja prememba pravil je, pač znamenje našega "prosvetjenega" veka, in pa menda tudi posledica angleške konkurence; prva pa bode vsekakor jako ugajala vsem zavarovalcem, ker bodo tako vedno vedeli, koliko so njihove zavarovalne pogodbe vredne tudi tedaj, ko bi prenehali uplačevati pogojene premije.

Previdnostne naredbe proti koleri. Laški begunci s Francoskega so kolero tudi na Italijansko prenesli, in skoraj se lahko reče, da je ta morilka uže po vsi Italiji zunaj Beneškega več ali manje naseljena in terja svoja žrtva. Samo v mestu Specija je v enem dnevu od 48 obolelih umrlo 34. V Napoliji jih je 1. sept. 20 zbolelo, in nekteri umrli; drugi dan pa jih je tam 60 zbolelo, med temi tudi vojaki. Da bi se jej kolikor mogoče pot zaprla tudi na Avstrijsko, izdal je vsled sklepa višega zdravstvenega sveta na Dunaji ministerski predsednik ukaz do generalnega vodstva avstrijskih železnic in do opravnega sveta južne železnice, da ima za naprej neposredna vožnja potnikov iz Italije in v Italijo prenehati; tako morajo potniki na mejnih postajah kakor v Korminu, Pontebi itd. iz laških vagonov prestopiti v avstrijske in narobe.

Naša mornarica. Puljska mornarica si po velikih manovrih ne privoščí počitka. V centralnem arsenalu se čvrsto dela okoli velike vojaške ladije "Nadvojvoda Rudolf" in raznih torpedovk. Vrh tega je mnogo ladij odločeno, da se na daljne poti izven evropskih morij podajo, za to da bi tam, kjer vihrajo zastave družih evropskih držav, spoznala se tudi avstrijska. Tako početje mnogo koristi kupčiji in avstrijskim podanikom v tujih deželah. Fregata "Radetzky" bode razvila svoja jadra proti vzhodu, "Albatross" bode prehodila azijsko linijo, po kateri tekajo Lloydovi parniki; "Nautilus" pojde obiskat morja Kinežke in Japonske dežele, kjer se sedaj tudi zbirajo ladije drugih držav. Topničarka "Hum" je uže odjadrala v Korfu; korveta "Saida" bode na svojem krovu v kratkem zbrala vse gojence morske akademije, ki so svoje študije končali, in je bode nesla ob ameriškanskih bregovih h kapu dobrega upanja in v Avstralijo, Indijo. Pot bode trpela 14 dni. Korveta "Helgoland" ostane v afrikanskem morju, med tem ko bode "Frundsberg" nesla svojo zastavo tje do Madagaskarja. "Aurora" se pripravlja na pot proti Brasiliji in k La-platskim državam. V Vseh teh krajih avstrijska zastava ni bila še nikdar razvita.

Izjava.

Ker se trosi novica, da bodem 1. oktobra svojo kupčijo opustil, in ker je ta vest samo za to izmišljena, da bi meni škodovala, sem prisiljen s tem javno naznaniti, da jaz ne mislim Gorice zapustiti, niti mi je bilo od društva odpovedano, zatega del moram tako goverico kot hudobno nevedno obrekovanje označiti. Obečam da se bodem z vsemi močmi trudil moje p. n. goste najbolje postreči.

Za prijazno obiskovanje prosi

se spoštovanjem

PETER JENNER
Restavrant Pilsen na Travniku.

ŠTUDENTE

sprejema za prihodnje šolsko leto nemška družina, v kateri se govori tudi slovenski. Postrežba dobra.

Via Morelli N. 20, II. nadstropje.

Gotov pomoček.
Vsadko dobi plačilo, hitro nazaj, ako bi ostal moj gotovi

ROBORANTIUM (pomoček, da brada raste,)

brez uspeha. Ima tudi gotov uspeh proti plosi, izpadanju las, luski, naatiglati in osivljenju las. Uspeh je gotov po nekaterem drgnjenju. Deluje hitro. Izvirne steklenice razposilja po 1 gl. 50 kr., steklenice za poskušajo po 1 gl. I. Grollich v Brnu. Zaloge: v Gorici: Cristofolletti, lekar; v Trstu: Pavel Rocca, lekar v mestni palati; v Ljubljani: Ed. Malve; v Zadru: N. Androvich.

Roborantium rabi se pogosto z uspehom tudi proti slahosti spomina in bolosti v glavi, kar se lahko dokaže s spricovanji in zahvalami.

NB. V imenovanik zaloga dobi se tudi ustna karpasita voda Grollichova, gotova pomoč zoper vsakorano bolezen zob, neobhodno potrebna, da se ohrani njih lepota, izvrstno sredstvo, da se ohranijo in čistijo zobje, usta in lesna, sestavljena iz zdravilnih korenin moravskih Karpas; prave steklenice po 60 kr.

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodelna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmala najtrudovitejša želodčna bolesta. Prav izvrstno vstrezajo zoper hemoroide, proti boleznim na jetrih in na vranici, proti črvenim boleznim in proti glistam, pri ženskih mesečnih nadležnostih, zoper boli tok, bojazt, zoper bitje arca ter čistijo pokvarjeno kri. One ne preginjajo samo omejenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajejo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; za naročbe in pošil'atve pa edino v lekarnici Cristofolletti v Gorici, v Trstu v lekarni C. Zanetti in G. B. Rovis in v lekarni Alla Madonna v Korzinu.

Ene steklenice stane 30 novcov.

Naznanilo.

Podpisani si šteje v čast naznaniti slavnemu občinstvu, da je bivši njegov potovalni agent, pristopil kot takošen k drugemu zavodu, ki nima nič več opraviti pri zavarovalni Banki „Slavija“, in da zdaj jaz sam sprejemam oglasila k edinemu narodnemu gore omenjenemu zavodu.

V Gorici 2 septembra 1884

Mejni grof Anton Obizzi.

RAZGLAS.

Naznanja se, da se bode prodajala v Nabrežinskih semnjih (dne 5. aprila, 17. septembra in 27. oktobra vsacega leta) zraven vsakovrstnega blaga tudi živina.

Živina bode letos vsake občinske pristojbine (štantnine) prosta. Vabi se torej č. g. kupčevalce in prodajalce bližnjih in daljnih krajev vže prihodnjega semnja dne 17. septembra t. l. mnogobrojno udeležiti se.

ŽUPANSTVO V NABREŽINI.

V MEDANI

je hiša v najem ali pa tudi na prodaj, na skladovni lepi cesti proti Karminu, ki je prav primerna za vsakoršno kupčijo.

Pisma naj se pošiljajo v Medano pod šifro I. P. V.

Naznanilo županstvu.

Prodajalnica papirja M. Coppag-a (prej Ed. Seitz-a) v semeniški ulici ima razun velike zaloge vseh tiskovin županstvom potrebnih, tudi novo tiskovino „Dovoljenje za tišji lov“.

Št. 4720.

Naznanilo

o prodaji lesu iz c. k. trnovskih državnih gozdov.

V c. k. gozdarskih okrajih Trnovo, Lokva, Krnica in Dol pripadajočih c. k. trnovskim gozdom, bodo se v različnih večjih in manjših delih od sete za l. 1884/85 prodajale naslednje množine bukovega in jelovega lesu za žago in jelovega lesu za stavbe, in sicer:

	bukov les za žago	jelov les za žago	jelov les za stavbe in vrhovina
	gosti meter		
v gozdenem okraju Trnovo	1795	397	100
" " " Lokva	1245	1452	538
" " " Krnica	965	2425	145
" " " Dol	1240	780	300
vkupe	5245	5054	1083

Pismene ponudbe sprejemajo se najdalje do 15. septembra 1884. l. ob 10. predpoludne pri c. k. vodstvu državnih gozdov in posestev.

One morajo

1.) biti zapečatene, zunaj pak ima napisano, kak jim je namen; razen tega morajo imeti štempelj 50 kr. in priložena mora biti tudi 100% varščina vse klicne cene.

2. oni deli, za katere se ponudba vlaga, morajo biti določeno zaznamenovani in ponudbe cene za gosti meter in vrsto lesu imajo se v številkah in besedah pristaviti.

Ponudnik mora nadalje

3.) pristaviti, da se brezpogojno podvrže vsem sebi znanim pogojem prodaje in tudi ima, ako hoče o svojem času kupnino plačevati v obrokih, povedati najnižjo vsoto teh obročnih vplačevanj.

4.) mora ponudbo podpisati z imenom in priimkom, značajem in stanovščem, in lastnoročno pisane ponudbe morajo se razen tega podpisati tudi od dveh prič.

Natančnejši pogoji o prodaji, kakor tudi izkaz posamičnih prodajnih srečak z vsemi kraji, kjer se bo sekalo, z množinami, raznimi vrstami in klicnimi cenami morejo se razvideti pri ekspeditu tega vodstva in pri c. k. gozdni oskrbnikih v Trnovem, Lokvi, Krnici in v Dolu.

C. k. vodstvo državnih gozdov in posestev. GORICA, v dan 30. avgusta 1884.

Najboljša obramba proti koleri,

katere bi ne smela v nobeni hiši manjkati, je obče dokazana in izvrstno priznana

SUMAVSKA GREŇČICA

(Böhmerwaldbitter)

iz lekarnice „k črnemu orlu“ imenovane v Plan-u na Českem.

Ta služi posebno dobro pri slabem prebavljanju, pri studu jedi, slabem želodci, pri napenjanju in rigganju, bljuvanju itd., po zavžitih mastnih ali napenja-jočih jedi, na potovanju, na suhem in mokrem, na lovu in na polji, za torej se smé bolnim na želodci, pomorščakom, potovalcem, gozdarjem, gospodarjem silno priporočati. Dobiva se v steklenicah po 50 kr. in po 1 gl. v glavni zalogi za Trst, Primorsko in Istro: v lekarnici Rocca „ai due mori“, Trst, piazza grande, palazzo di città, in v Gorici pri g. Cristofolletiju, lekarničarju.

Naznanilo.

Da se zabranijo vsakere zmote, javljam s tem, da ne dajem na prodaj svojega blaga ni v mestu ni na deželi in da ni nikdo pooblaščen to v mojem imenu storiti.

Ob enem uljudno naznanjam, da moja prodajalnica je samo

v Raštelji h. št. 7.

nasproti loterijski nabiralnici.

Spoštovanjem

Anton Potatzky.

Naznanilo.

Blago za obleke in moška oblačila za jesenski čas, mantilje, kamizole in plašči za dež (waterproof), najnovejše mode, v različnih in prijetnih oblikah pariških, berlinskih in dunajskih so uže došla v veliki zalogi.

Jgnac Steiner
v Gorici, nasproti škofiji.

Prečistiti gospod! Stejem si v dolžnost, da Vam naznanim izvanredno ugoden uspeh „dr. Roze življenjskega balzama“.

Nadlegovala me je namreč dalje časa taka težava v želodci, da sem smel uživati le najlažje jedi, a najest se nisem smel nikoli.

Če sem kaj več jedel ali kaj tolstega použil, občutil sem nenavadno težavo in slabost.

Zatekel sem se k najrazličnejšim zdravilom in sredstvom, ne da bi mi bilo kaj pomagalo. Vsa zdravila, „dr. Roze življenjskega balzama“ se moram pa zahvaliti za popolno ozdravljenje. Pet steklenic „dr. Roze življenjskega balzama“ sem porabil, morem zdaj po petmesečni želodčni bolezni zopet opijati prejšnja opravila.

Naznanjam Vam ob enem, da mnogi znanci so rabili Váš „dr. Roze življenjski balzam“ pri želodčnem krči, omotici, srčnem bitju itd. z najboljim uspehom, za kar se Vam vsi presrečno zahvaljujemo. Prosim, pokljite mi zopet pet steklenic.

Spoštovanjem

Jožef Hansmann, tkalec.

Heinrichsdorf pri Friedlandu (Česko).

Nagla in gotova pomoč za želodčne

bolezni in njih nastopke.

Ohranitev zdravlja

je odvisna zgoli od ohranitve in pospeševanja dobrega prebavljanja, ker ta je glavni pogoj zdravlja in telesnega in dušnega dobrega čutenja. Najbolj potrjeno DOMAČE ZDRAVILLO, prebavljanje vrediti, doseči primerno mešanje krvi, odpraviti pokvarjene nezdružne krvne dele, to je uže več let sploh znani in priljubljeni

dr. ROSA življenjski balsam.

Napravljen iz najboljših, zdravniško najkrepkejših zdravilskih zelišč, potrjen je posebno kakor gotova pomoč pri vseh slabostih prebavljanja, posebno pri prepadanju, po kisle dišečem rigganju, napenjanju, bljuvanju, pri bolečinah v telesu in želodcu, želodčnem krču, prebavljanju želodca z jedmi, zasliženju, krvnem navalu, bemeroidah, ženskib boleznih, boleznih v črevih, hipohondriji in melanholiji (vsled slabega prebavljanja); on ozdravlja vso delavnost prebavljanja, dela zdravo in čisto kri in bolno tejo dobiva zopet poprejšno moč in zdravje. Vsled te izvrstne moči je postal gotovo in potrjeno ljudsko domače zdravilo ter se sploh razširil.

I steklenica 50 kr., dvojna steklenica I gl.

Na tisoče pohvalnih pism lahko vsak pregleda. Pošilja se na frankirana pisma proti povzetju zneska na vse strani.

SVARJENJE!

Da se izognejo neljubim napakem, zato prosim vse p. n. gg. naročnike, naj povsodi izrečno dr. Rozov življenjski balzam iz lekarnice B. Fragner-ja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo življenjski balzam, in ne izrečno dr. Rozovega življenjskega balzama.

Pravi dr. Rosov življenjski balzam

dobi se samo v glavni zalogi izdelovalca B. Fragner-ja, v lekarni „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecco der Spargasse Nr. 205-3. — V GORICI: G. Cristofolletti, lekarničar; G. B. Pontoni, lekarničar; R. Kürner, lekarničar. A. de Gironcoli lekar. V OGLEDU: B. maso d'Elia. — V TRSTU: P. Prendini, lekarničar; G. Foraboschi, lekarničar, J. Serravallo; Ed. de Leitenburg, lekarničar. Ant. Suttina — V ZAGREBU: C. Arazin, lekarničar.

Vse lekarnice in večje trgovine s materialnim blagom v Avstro-Ogerskaj imajo zalogo tega življenjskega balzama.

TAM SE TUDI DOBI:

Pražko domače mazilo zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prša vnanejo, ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanju, pri izlezah, oteklinah, pri zmaščenju, pri morski [mrtvi] kosti zoper revmatične oteklino in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, rokah, v ledji če si kdo nogo spahna, zoper kurja očesa in potne noge, pri razkopanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljsega zdravila, ko to mazilo.

Zaprte bule in oteklino se hitro ozdravijo; kjer pa vnetje, potegne mazilo v kratkem vse gnojico na se, in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo potesi. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo uniti potem se le se mazilo na nje prilepi.

Škatljice se dobodo po 25 in 35 kr.

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejšo sredstvo znano ods rani naglušnost, po njem se dobi tudi popolno uže zgubljen sluh. I steklenica I gl. a. v.